

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNI URED ZA REVIZIJU
Područni ured Sisak

IZVJEŠĆE O OBAVLJENOJ REVIZIJI
PRETVORBE I PRIVATIZACIJE

KEMIJSKO GRAĐEVINSKA INDUSTRIJA, KARLOVAC

Sisak, ožujak 2002.

S A D R Ź A J

1.	ZAKONSKA REGULATIVA	2
2.	OSNOVNI PODACI O DRUŠTVENOM PODUZEĆU	2
2.1.	Podaci o društvenom poduzeću	2
2.2.	Statusne i druge promjene	3
2.3.	Vlasnički povezana društva	3
3.	REVIZIJA POSTUPKA PRETVORBE	3
3.1.	Odluka o pretvorbi	3
3.1.1.	Razvojni program	5
3.1.2.	Program pretvorbe	5
3.1.3.	Izveštaj Službe društvenog knjigovodstva	6
3.1.4.	Elaborat o procijenjenoj vrijednosti poduzeća	6
3.2.	Rješenje o suglasnosti na pretvorbu	7
3.3.	Provedba programa pretvorbe	8
3.4.	Upis u sudski registar	9
4.	PROMJENE VLASNIČKE STRUKTURE NAKON PRETVORBE	9
4.1.	Dionice s popustom	9
4.2.	Dionice iz portfelja fondova	10
4.3.	Stečaj	12
5.	VLASNIČKA STRUKTURA U VRIJEME OBAVLJANJA REVIZIJE I POSLOVANJE DRUŠTVA	13
5.1.	Vlasnička struktura u vrijeme obavljanja revizije	13
5.2.	Podaci o poslovanju prema temeljnim financijskim izvještajima	13
6.	OCJENA PROVEDBE POSTUPAKA PRETVORBE I PRIVATIZACIJE	16
6.1.	Ocjena postupka pretvorbe	16
6.2.	Ocjena postupka privatizacije	16
7.	OČITOVANJE ZAKONSKOG PREDSTAVNIKA PRAVNE OSOBE	17

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNI URED ZA REVIZIJU
Područni ured Sisak

Klasa: 041-03/01-01/786

Urbroj: 613-05-02-36

Sisak, 18. ožujka 2002.

IZVJEŠĆE O OBAVLJENOJ REVIZIJI
PRETVORBE I PRIVATIZACIJE DRUŠTVENOG PODUZEĆA
KEMIJSKO GRAĐEVINSKA INDUSTRIJA s p.o., KARLOVAC

Na temelju odredbi Zakona o državnoj reviziji (Narodne novine 70/93, 48/95, 105/99 i 44/01) i Zakona o reviziji pretvorbe i privatizacije (Narodne novine 44/01) obavljena je revizija pretvorbe i privatizacije društvenog poduzeća Kemijsko građevinske industrije s p.o., Karlovac.

Revizija je obavljena u razdoblju od 9. listopada 2001. do 18. ožujka 2002.

Postupak revizije proveden je u skladu s revizijskim standardima Međunarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucija - INTOSAI (Narodne novine 93/94) i Kodeksom profesionalne etike državnih revizora.

1. ZAKONSKA REGULATIVA

Postupak pretvorbe i privatizacije reguliraju sljedeći propisi:

- Zakon o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 19/91, 45/92, 83/92, 16/93, 94/93, 2/94 i 9/95),
- Upute za provedbu članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 26/91),
- Upute za provedbu članka 20. stavka 4. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 18/93),
- Upute za primjenu članka 1. stavka 3. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 45/95),
- Zakon o privatizaciji (Narodne novine 21/96, 71/97 i 73/00),
- Vjerodostojno tumačenje članka 24. Zakona o privatizaciji (Narodne novine 16/98),
- Uredba o raspolaganju dionicama i udjelima koje je Hrvatski fond za privatizaciju stekao temeljem Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 94/95),
- Pravilnik o vrsti dokumenata koje je kupac dionica, udjela, stvari i prava dužan dostaviti Hrvatskom fondu za privatizaciju prilikom sklapanja ugovora o kupnji (Narodne novine 36/96),
- Pravilnik o dodjeli dionica bez naplate (Narodne novine 44/96, 1/97, 137/97 i 6/98),
- Pravilnik o prodaji dionica, udjela, stvari i prava javnim prikupljanjem ponuda (Narodne novine 44/96),
- Pravilnik o uvjetima i načinu zamjene dionica ili udjela (Narodne novine 44/96),
- Pravilnik o procjeni vrijednosti prikupljenih dionica u postupku osnivanja privatizacijskog investicijskog fonda (Narodne novine 142/98),
- Zakon o općem upravnom postupku (Službeni list SFRJ - pročišćeni tekst 47/86, Narodne novine 53/93),
- Uredba o uredskom poslovanju (Narodne novine 38/87),
- Zakon o trgovačkim društvima (Narodne novine 111/93),
- Zakon o naknadi za imovinu oduzetu za vrijeme jugoslavenske komunističke vladavine (Narodne novine 92/96), te drugi zakoni i propisi.

2. OSNOVNI PODACI O DRUŠTVENOM PODUZEĆU

2.1. Podaci o društvenom poduzeću

Društveno poduzeće bilo je registrirano kod Okružnog privrednog suda u Karlovcu pod tvrtkom Kemijsko građevinska industrija s potpunom odgovornošću Karlovac, Ive Lole Ribara 26.

Osnovna djelatnost poduzeća bila je proizvodnja i prodaja boja i lakova, mineralnih žbuka, kitova, ljepila, aditiva za beton, podnih obloga, izolacionih masa, perlita, intermedijera, otapala i ostalih kemikalija.

Direktor poduzeća bio je Miroslav Maltar.

Prema izvještaju o zakonitosti i realnosti godišnjeg obračuna za 1991. broj IV - 77/92 od 11. lipnja 1992. koji je izradila Služba društvenog knjigovodstva Hrvatske - podružnica Karlovac, poduzeće je u razdoblju od 1. siječnja 1991. do 31. prosinca 1991. ostvarilo prihode u iznosu 149.637.000.- HRD, rashode u iznosu 152.255.000.- HRD, te je utvrđena vrijednost aktive i pasive u iznosu 193.401.000.- HRD.

Koncem 1991. poduzeće je imalo 287 zaposlenika.

2.2. Statusne i druge promjene

Od upisa pretvorbe u sudski registar do dana obavljanja revizije (veljača 2002.) nije bilo statusnih promjena, promjena tvrtke i sjedišta Društva osim što je rješenjem Trgovačkog suda u Karlovcu od 22. siječnja 1996. o usklađenju općih akata sa Zakonom o trgovačkim društvima proširena djelatnost Društva u odnosu na djelatnost koja je upisana rješenjem o promjeni oblika organiziranja pretvorbe. Rješenjem Trgovačkog suda u Karlovcu od 14. studenog 2000. otvoren je stečajni postupak nad Društvom. Stečajni postupak još nije okončan.

2.3. Vlasnički povezana društva

Društvo nije osnivalo druga trgovačka društva u razdoblju od pretvorbe do dana obavljanja revizije. Prema odredbama članka 8. Zakona o sanaciji određenih poduzeća, radi provedbe sanacijskog programa brodogradilišta i namirenja obveza koje je imalo Brodogradilište Kraljevica prema Društvu, Hrvatski fond za privatizaciju (u daljnjem tekstu: Fond) i Društvo zaključili su 27. ožujka 1997. ugovor o prijenosu dionica kojim je Fond prenio, a Društvo preuzelo 195 dionica Karlovačke pivovare u vrijednosti 19.500,- DEM.

3. REVIZIJA POSTUPKA PRETVORBE

3.1. Odluka o pretvorbi

Odluka o pretvorbi društvenog poduzeća Kemijsko građevinska industrija s p.o. Karlovac u dioničko društvo donesena je u 1992. i izmjene i dopune odluke u 1993.

Odluku o pretvorbi donio je radnički savjet 24. lipnja 1992., a potpisao predsjednik radničkog savjeta Ante Kovačević i direktor poduzeća Miroslav Maltar. Odlukom je izabran model pretvorbe putem prodaje poduzeća i prijenosa fondovima. Vrijednost poduzeća procijenjena je u iznosu 8.951.600,- DEM i podijeljena na 89 516 dionica svaka u nominalnoj vrijednosti od 100,- DEM. Ova odluka dostavljena je Agenciji Republike Hrvatske za restrukturiranje i razvoj 30. lipnja 1992.

društvenih poduzeća:

- program pretvorbe društvenog poduzeća,
- izvještaj Službe društvenog knjigovodstva da je godišnji obračun za 1991. u skladu s propisima i računovodstvenim standardima,
- podatke o poslovanju poduzeća,
- razvojni program poduzeća,
- podatke i dokaze o pravu vlasništva i korištenja nekretnina,
- izvod iz sudskog registra,
- elaborat o procjeni vrijednosti poduzeća,
- odluka radničkog savjeta o izuzimanju vrijednosti stanova iz društvenog kapitala.

Izmjene i dopune odluke o pretvorbi, donio je upravni odbor 11. svibnja 1993., a potpisao predsjednik upravnog odbora Berislav Mikšić, zamjenik predsjednika radničkog savjeta Ladislav Katušin i direktor poduzeća Miroslav Maltar. Nije vidljivo kada je ova odluka dostavljena Agenciji jer nije zaprimljena na način propisan odredbama Uredbe o uredskom poslovanju. Izmijenjenom odlukom, uz prvobitno utvrđen model pretvorbe putem prodaje poduzeća i prijenosa dionica fondovima, predviđeno je i pretvaranje potraživanja Karlovačke banke prema poduzeću u ulog. Vrijednost poduzeća procijenjena je u iznosu 10.039.400,- DEM, što je za 1.087.800,- DEM ili 12,2% više u odnosu na prvobitnu procjenu, utvrđeno je pretvaranje potraživanja Karlovačke banke prema poduzeću u ulog u iznosu 100.000,- DEM, pa temeljni kapital iznosi 10.139.400,- DEM i dijeli se na 101 394 dionice svaka u nominalnoj vrijednosti od 100,- DEM. Osim navedenog, u odluci su utvrđeni uvjeti upisa i način uplate dionica, prava i obveze dioničara kao i rok za održavanje osnivačke skupštine.

Za osobe koje imaju pravo na kupnju dionica uz popust predviđena je obročna otplata i to u prvoj godini 5% ukupne vrijednosti, u drugoj godini 10%, trećoj godini 20%, četvrtoj godini 30% i petoj godini 35% ukupne vrijednosti.

U dokumentaciji Društva nalazi se odluka upravnog odbora o pretvorbi od 11. svibnja 1993. koja se razlikuje u odredbama članka 6. i 7. od odluke upravnog odbora koja nosi isti datum, a koja je dobivena u Fondu. U toj odluci uz pretvaranje potraživanja Karlovačke banke prema poduzeću u dionice u iznosu 100.000,- DEM predviđeno je i pretvaranje potraživanja društva Finvest d.o.o., Prezid, u dionice u iznosu 22.400,- DEM, što s procijenjenom vrijednosti poduzeća u iznosu 10.039.400,- DEM čini temeljni kapital dioničkog društva u iznosu 10.161.800,- DEM i dijeli se na 101 618 dionica.

Nema zapisnika sa sjednice upravnog odbora od 11. svibnja 1993. iz kojeg bi bio vidljiv točan sadržaj odluke. U dokumentaciji Fonda nalazi se zahtjev upravnog odbora poduzeća od 24. ožujka 1993. u kojem se između ostaloga navodi da je tijekom izrade elaborata o pretvorbi greškom poduzeća ispušten ugovor s društvom Finvest d.o.o., te se traži od Fonda da donese rješenje kojim bi se izvršilo pretvaranje potraživanja društva Finvest d.o.o. u dionički ulog. Nije vidljivo kada je zahtjev dostavljen u Fond jer nije zaprimljen na način propisan odredbama Uredbe o uredskom poslovanju, već je na prvoj stranici dopisa rukom napisan datum 24. lipanj 1993. bez potpisa i prijamnog štambilja Fonda. Isti datum kao dan dostave zahtjeva naveden je u obrazloženju rješenja Fonda o davanju suglasnosti na namjeravanu pretvorbu od 13. srpnja 1993. O pretvaranju potraživanja u ulog poduzeće je zaključilo ugovor s društvom Finvest d.o.o. 2. travnja 1992., te s Karlovačkom bankom 30. travnja 1993. Ugovor o kratkoročnoj pozajmici za obrtna sredstva s Finvest d.o.o. zaključen je 29. travnja 1991, te dodatak navedenom ugovoru 29. svibnja 1991., a ugovor o kratkoročnom kreditu za zalihe repromaterijala s Karlovačkom bankom 13. siječnja 1993.

Razvojni program za razdoblje od 1992. do 1997. izradili su Josip Banić i Ivan Urbanić uz konzultantsku suradnju sa Zavodom za produktivnost, Zagreb. U razvojnom programu opisani su podaci o rezultatima poslovanja za razdoblje od 1986. do 1991., te planovi za razdoblje od 1992. do 1997. Poduzeće je u razdoblju od 1986. do 1989. imalo ujednačenu proizvodnju između 21 000 tona i 23 000 tona. Pad proizvodnje zabilježen je u 1990. kada je proizvedeno 16 807 tona, a trend opadanja karakterizira i 1991. kada je proizvedeno 7 089 tona. Osim proizvodnje i prodaja je u razdoblju od 1986. do 1989. bila ujednačena i kretala se između 21 000 tona i 22 000 tona. U 1990. prodaja je smanjena na 14 777 tona, te u 1991. na 7 096 tona. Kao uzroci pada proizvodnje i prodaje navedeni su smanjenje investicijskih aktivnosti, pojava konkurencije, ratna događanja i gubitak tržišta, neodgovarajuće praćenje poslovnih rezultata, nedostatak stimulativnog nagrađivanja i drugi.

Prema podacima navedenim u razvojnom programu za proizvodnju od 20 000 tona potrebno je 180 do 200 zaposlenika. U 1986. kada je proizvedeno 22 400 tona, poduzeće je imalo 401 zaposlenika, 1990. pri proizvodnji od 16 807 tona imalo je 381 zaposlenika, a 1991. kada je proizvedeno 7 089 tona imalo je prosječno 317 zaposlenika. Iz navedenih podataka proizlazi da je broj zaposlenika znatno nadilazio potrebe, te da je i prije pokretanja postupka pretvorbe i privatizacije smanjenje broja zaposlenika bilo neizbježno.

Razvojnim programom planirana je proizvodnja i prodaja za 1992., 1995. i 1997. Za 1992. planirane su dvije varijante proizvodnje i prodaje i to minimalna, koja garantira opstanak poduzeća uz ostvarenje proizvodnje od 10 000 tona i prodaje od 10 505 tona i maksimalna, koja daje priliku razvoju, a predviđa proizvodnju od 18 000 tona i prodaju od 18 784 tona. Za 1995. planirano je ostvarenje proizvodnje od 22 000 tona i prodaje od 23 300 tona, dok je za 1997. planirana proizvodnja od 29 000 tona te prodaja od 29 300 tona. Navedeni planovi temeljeni su na očekivanjima da će ratna događanja završiti, te da će se početi s obnovom razrušenih objekata i infrastrukture kako u Republici Hrvatskoj tako i u drugim republikama bivše Jugoslavije, na čija tržišta se poduzeće namjeravalo barem djelomično vratiti.

3.1.2. Program pretvorbe

Poduzeće je Agenciji u postupku provođenja pretvorbe dostavilo program i izmjene i dopune programa pretvorbe, koje je izradila komisija za provođenje postupka pretvorbe od osam članova: Miroslav Maltar, Đurđa Kovačević, Biljana Janjac, Vlasta Staroveški, Josip Banić, Ivan Urbanić, Krešimir Pažin i Drago Horvat.

Program pretvorbe dostavljen je Agenciji 30. lipnja 1992. i sadržavao je detaljniju razradu postupka provođenja pretvorbe utvrđenog odlukom o pretvorbi poduzeća koju je donio radnički savjet 24. lipnja 1992.

Iz dokumentacije nije vidljivo kada je izmijenjen program pretvorbe dostavljen Agenciji, jer nije zaprimljen na način propisan odredbama Uredbe o uredskom poslovanju. Program sadrži detaljniju razradu postupka provođenja pretvorbe utvrđenog odlukom o pretvorbi koju je donio upravni odbor 11. svibnja 1993. Ovim programom predviđena je pretvorba poduzeća u dioničko društvo upisom i otkupom dionica, pretvorbom potraživanja Karlovačke banke prema poduzeću u dionice, te prijenosom dionica Hrvatskom fondu za razvoj i fondovima mirovinskog i invalidskog osiguranja.

Zaposleni i ranije zaposleni kao i druge osobe određene zakonom imaju pravo prvenstva na upis i kupnju dionica s popustom koji iznosi 20% i 1% za svaku godinu radnog staža, pri čemu dionice s popustom mogu kupiti do protuvrijednosti 20.000,- DEM.

Predviđena je prodaja dionica s pravom na popust do 50% vrijednosti poduzeća, te upis dionica putem oglasa objavljenog u sredstvima javnog priopćavanja. Za osobe koje imaju pravo na kupnju dionica uz popust predviđena je obročna otplata s time da se u prvoj godini treba otplatiti 5% ukupne vrijednosti, u drugoj 10%, trećoj 20%, četvrtoj 30% i petoj godini 35% ukupne vrijednosti poduzeća. Osobe koje kupe dionice bez prava na popust mogu također njihovu cijenu platiti obročno u rokovima i po dinamici koju odredi Fond. Programom i izmjenama i dopunama programa pretvorbe nije predviđeno pretvaranje potraživanja društva Finvest d.o.o., Prezid, u ulog u iznosu 22.400,- DEM.

3.1.3. Izvještaj Službe društvenog knjigovodstva

Izvještaj o zakonitosti i realnosti godišnjeg obračuna za 1991., broj IV - 77/92 od 11. lipnja 1992., izradila je Služba društvenog knjigovodstva Hrvatske - podružnica Karlovac.

U postupku utvrđivanja zakonitosti i realnosti godišnjeg obračuna Služba društvenog knjigovodstva Hrvatske utvrdila je da su u bilanci uspjeha za razdoblje 1. siječnja 1991. do 31. prosinca 1991. ukupni prihodi iskazani veći za 159.000.- HRD, a ukupni rashodi manji za 3.392.000.- HRD od stvarno nastalih te je poduzeće umjesto iskazane bruto dobiti u iznosu 933.000.- HRD ostvarilo gubitak u iznosu 2.800.000.- HRD. Utvrđeno je da su u bilanci stanja na 31. prosinca 1991. aktiva i pasiva iskazane u iznosu manjem za 5.308.000.- HRD. Poduzeće je u tijeku obavljanja ocjene u svom knjigovodstvu provelo sve ispravke knjiženja vezane za utvrđene nepravilnosti, te je godišnji obračun iskazan u skladu s propisima.

Izvještaj Službe društvenog knjigovodstva o zakonitosti i realnosti godišnjeg obračuna korišten je kao podloga za izračunavanje knjigovodstvene i procijenjene vrijednosti poduzeća.

3.1.4. Elaborat o procijenjenoj vrijednosti poduzeća

Procjena vrijednosti poduzeća na 31. prosinca 1991., obavljena je u razdoblju od 1. siječnja do 31. svibnja 1992. Procjenu vrijednosti nekretnina i opreme obavio je Zavod za produktivnost Zagreb, dok je procjenu drugih pozicija aktive, te obveza obavila zaposlenica poduzeća Biljana Janjac, dipl. oec.

Vrijednost poduzeća utvrđena je korištenjem metode procjene tržišne vrijednosti poduzeća. Knjigovodstvena vrijednost poduzeća na dan 31. prosinca 1991. iznosila je 116.842.000.- HRD (2.124.400,- DEM), dok je obavljenom procjenom tržišne vrijednosti utvrđena procijenjena vrijednost poduzeća u iznosu 492.339.000.- HRD (8.951.600,- DEM) ili 321,4% više u odnosu na knjigovodstvenu vrijednost.

U elaboratu o procjeni vrijednosti poduzeća navedeno je da su kao osnova za utvrđivanje procijenjene vrijednosti pojedinih oblika imovine korišteni podaci Komunalnog poduzeća u Karlovcu, Uprave za katastar općine Karlovac, katalozi cijena dobavljača i proizvođača istovrsne nove imovine, katalozi orijentacionih vrijednosti rabljenih motornih vozila kao i katalozi orijentacionih cijena novih motornih vozila od Centra za vozila Hrvatske, izvorni računi i drugo.

Navedena dokumentacija nije priložena uz elaborat o procjeni vrijednosti, niti je sastavni dio druge dokumentacije dobivene na uvid u Društvu i Fondu. Uz dopis Društva od 23. ožujka 1993. kojim su dostavljene dopune dokumentacije, priložen je dokument skupštine općine Ozalj u kojem se navodi

da se zemljište koje je u posjedu poduzeća u Ozlju nalazi u trećoj zoni za koju je utvrđeni iznos naknade od 3,- DEM. Isti iznos primijenjen je pri procjeni zemljišta na navedenoj lokaciji.

Tijekom revizije pretvorbe i privatizacije zatraženi su od Porezne uprave - područni ured Karlovac i grada Karlovca podaci o prosječnoj vrijednosti zemljišta po kvadratnom metru na lokaciji Obala Račkog Karlovac, te od grada Ozlja i Karlovca podaci o troškovima komunalnog opremanja parcela (priklučci i vanjsko uređenje) na lokacijama Banija, Obala Račkog i Zaluka u 1991. i 1992. Grad Karlovac dostavio je Odluku o financiranju izgradnje komunalnih objekata i uređaja iz 1989. i Rješenja o prosječnoj cijeni kvadratnog metra neto izgrađene površine stambenog, poslovnog i pomoćnog prostora iz ožujka i lipnja 1991. Porezna uprava - područni ured Karlovac dostavila je podatak o cijeni zemljišta na lokaciji Obala Račkog koja je u 1991. i 1992. za građevinsko zemljište iznosila 10,- DEM, a za poljoprivredno zemljište 3,- DEM. Dostavljeni podaci nisu usporedivi s elementima primijenjenim u elaboratu pri izračunu vrijednosti zemljišta, priklučaka i vanjskog uređenja.

Izmjenom elaborata o procjeni vrijednosti poduzeća povećana je procijenjena vrijednost građevinskih objekata u iznosu 88.689.000.- HRD, a smanjena procijenjena vrijednost zemljišta u iznosu 27.687.000.- HRD i opreme u iznosu 1.174.000.- HRD čime je procijenjena vrijednost poduzeća povećana za 59.828.000.- HRD (1.087.800,- DEM) ili 12,2% više u odnosu na prvotnu procjenu i iznosi 552.167.000.- HRD (10.039.400,- DEM). Izmjena na ostalim oblicima imovine, te obvezama nije bilo. U elaboratu i izmjenama navedenog iskazane su dugoročne obveze u iznosu 10.691.000.- HRD, te kratkoročne obveze u iznosu 44.568.000.- HRD. U kratkoročnim obvezama iskazane su obveze prema Finvest d.o.o., no nisu iskazane obveze prema Karlovačkoj banci. Nije vidljivo prema kojim bankama je poduzeće imalo dugoročne obveze, jer one nisu specificirane po bankama i iznosima.

Procijenjena vrijednost obveza (kratkoročne i dugoročne) u elaboratu utvrđena je u 1992. i nije mjenjana izmjenama elaborata. Poduzeće se kratkoročno zadužilo kod Karlovačke banke u siječnju 1993. u iznosu 77.000.000,00 kn (bez kamata) što je više od ukupno iskazanih obveza u elaboratu i izmjenama elaborata o procjeni vrijednosti poduzeća. Iz navedenog proizlazi da obveze prema Karlovačkoj banci nisu uzete u obzir pri utvrđivanju procijenjene vrijednosti poduzeća.

Iz dokumentacije nije vidljivo kada su izmjene sačinjene, tko ih je sačinio i kada su dostavljene u Fond, jer su u elaboratu o procjeni vrijednosti poduzeća stranice koje sadrže procjenu vrijednosti imovine čija je vrijednost mijenjana precrtane i uz njih odložene nove s izmijenjenim vrijednostima.

3.2. Rješenje o suglasnosti na pretvorbu

Fond je 31. svibnja 1993. izdao Rješenje, broj 01-02/92-06/1024, o davanju suglasnosti na provedbu pretvorbe prema kojoj se društveno poduzeće Kemijsko građevinska industrija s p.o., Karlovac, pretvara u dioničko društvo. Elementi rješenja koji se odnose na model pretvorbe i visinu temeljnog kapitala istovjetni su izmijenjenoj odluci o pretvorbi koju je donio upravni odbor poduzeća 11. svibnja 1993., a koja je sastavni dio dokumentacije poduzeća dostavljene Fondu. Temeljni kapital Društva utvrđen je u iznosu 15.381.469.800.- HRD odnosno protuvrijednost 10.139.400,- DEM po srednjem tečaju 151.700.- HRD za 100,- DEM, što odgovara srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske na dan izdavanja Rješenja, a sastoji se od procijenjene vrijednosti temeljnog kapitala u iznosu 15.229.769.800.- HRD (10.039.400,- DEM) i pretvaranja potraživanja Karlovačke banke prema Društvu u ulog u iznosu 151.700.000.- HRD (100.000,- DEM).

8

Zbog neriješenih vlasničkih odnosa izvršena je rezervacija dionica u vrijednosti 17.748.900.- HRD (11.700,- DEM). Za 7.614.884.900.- HRD (5.019.700,- DEM), što čini 50% procijenjene vrijednosti temeljnog kapitala, utvrđena je prodaja osobama iz članka 5. stavak 1. točka 1., 2. i 2a.

Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, a za ostatak od preostalih 50% procijenjene vrijednosti temeljnog kapitala umanjenog za rezervaciju te eventualno neprodani dio dionica naprijed navedenim osobama, utvrđena je prodaja u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća i Pravilnika o prodaji dijela poduzeća javnim prikupljanjem ponuda. U rješenju su navedene nekretnine, (broj katastarske čestice, površina i utvrđena vrijednost zemljišta) za koje je izvršena rezervacija dionica. Fond je 13. srpnja 1993. donio rješenje broj 05-08/92-06/1024/II kojim je obnovljen po službenoj dužnosti postupak u predmetu davanja suglasnosti na namjeravanu pretvorbu. Navedenim rješenjem izmijenjena je točka 3. prethodnog rješenja koja se odnosi na temeljni kapital Društva koji je povećan, zbog pretvaranja potraživanja društva Finvest d.o.o., Prezid, u iznosu 33.980.800.- HRD (22.400,- DEM) u ulog pa temeljni kapital iznosi 15.415.450.600.- HRD (10.161.800,- DEM). Osim točke 3. izmijenjena je točka 4. prvobitnog rješenja te je iznos rezervacije povećan za 331.009.400.- HRD (218.200,- DEM) i iznosi 348.758.300.- HRD (229.900,- DEM). U obrazloženju rješenja je navedeno da je Fond u obnovljenom postupku saznao na temelju dostavljene dokumentacije da dio kapitala u društvenom poduzeću Kemijsko građevinska industrija s p.o., Karlovac, predstavlja nacionaliziranu imovinu koja je oduzeta na temelju rješenja Okružnog suda u Karlovcu broj II-R-118/47-15 od 22. siječnja 1948., a sastoji se od upravne zgrade izgrađene 1920. i bravarske radionice izgrađene 1935.

Prema zaključku Fonda, broj 563-04-401/96-2 od 2. srpnja 1996., dopuštena je obnova postupka okončana rješenjima Fonda od 31. svibnja 1993. i 13. srpnja 1993. kojim je poduzeću dana suglasnost na provedbu pretvorbe, te je prijašnjem vlasniku (Juraj Grosinger) priznato svojstvo stranke.

Fond je 5. prosinca 1996. donio rješenje kojim se odbija prijedlog stranke u postupku (Juraj Grosinger) za ponovnu procjenu nekretnina Društva, a ostavlja na snazi rješenje Fonda od 31. svibnja 1993. i 13. srpnja 1993.

3.3. Provedba programa pretvorbe

Oglas za upis i kupnju dionica s popustom osobama iz članka 5. stavak 1., 2. i 2a. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća (zaposleni i ranije zaposleni, zaposleni u organima državne vlasti i pravnim osobama koje ne podliježu pretvorbi i punoljetni državljani Republike Hrvatske) u iznosu 7.614.884.- HRD, odnosno protuvrijednosti 5.019.700,- DEM (50% procijenjene vrijednosti poduzeća) objavljen je 10. lipnja 1993. u Karlovačkom tjedniku prema uvjetima iz rješenja Fonda o davanju suglasnosti na provedbu pretvorbe od 31. svibnja 1993. Prijavu za upis dionica izvršilo je 207 zaposlenika, 5 umirovljenika, 13 prijašnjih zaposlenika i 26 drugih građana Republike Hrvatske, ukupno 251 dioničar.

Fond je s 251 dioničarom zaključio 22. lipnja 1993. ugovore o prodaji 48 530 dionica s popustom u vrijednosti 4.853.000,- DEM ili 47,76% procijenjene vrijednosti poduzeća. Za druge dionice (50 065 dionica), Fond je 18. kolovoza 1993. u Večernjem listu objavio poziv za kupnju bez popusta. Broj dionica koji je oglašen za prodaju veći je za 500 od stvarnog broja dionica, a ispravak oglasa nije objavljen.

Fond je 20. listopada 1993. donio odluku, kojom nije prihvaćena niti jedna ponuda i 50 065 dionica (49,27%) raspoređuje fondovima i to Hrvatskom fondu za privatizaciju 33 376 dionica (32,84%), Republičkom fondu mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika 11 682 dionica (11,5%), Republičkom fondu mirovinskog i invalidskog osiguranja individualnih poljoprivrednika 5 007 dionica

(4,93%), dok s temelja rezervacije u Hrvatskom fondu za privatizaciju ostaje 2 299 dionica (2,26%), te Hrvatski fond za privatizaciju ima ukupno 35 675 dionica (35,1%). Naknadno, Fond je 11. studenoga 1993. izdao drugu odluku o prijenosu dionica na kojoj je rukom napisano da se radi o ispravku odluke. Ovom odlukom izmijenjene su odredbe o broju dionica koje se prenose na fondove, te je utvrđeno da se 49 565 dionica (48,77%) prenosi fondovima (usklađeno sa stvarnim brojem dionica) i to Hrvatskom fondu za privatizaciju 33 043 dionica (32,52%), Republičkom fondu mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika Hrvatske 11 565 dionica (11,38%), Republičkom fondu mirovinskog i invalidskog osiguranja individualnih poljoprivrednika 4 957 dionica (4,87%), dok s temelja rezervacije u Hrvatskom fondu za privatizaciju ostaje 2 299 dionica (2,26%), te Hrvatski fond za privatizaciju ima ukupno 35 342 dionica (34,78%). Nema dokumentacije o javnom nadmetanju (ponude, zapisnik o otvaranju ponuda i odluka tijela Fonda o neprihvatanju ponuda).

3.4. Upis u sudski registar

Osnivačka skupština Društva održana je 18. prosinca 1993., a promjena oblika organiziranja pretvorbom upisana je rješenjem Trgovačkog suda u Karlovcu od 18. veljače 1994. upisano je Društvo pod tvrtkom Kemijsko građevinska industrija d.o.o., Karlovac Kao generalni direktor upisan je Miroslav Maltar. U sudski registar upisana je temeljna glavnica društva u iznosu 10.161.800,- DEM ili 15.415.450.600,- HRD u skladu s rješenjem Fonda.

4. PROMJENE VLASNIČKE STRUKTURE NAKON PRETVORBE

4.1. Dionice s popustom

Fond je s 251 malim dioničarom zaključio ugovore o prodaji 48 530 dionica s popustom u vrijednosti 4.853.000,- DEM ili 47,76% procijenjene vrijednosti poduzeća. Dodaci ugovora s malim dioničarima, kojima je, u skladu s odredbama Zakona o privatizaciji, produžen rok otplate na 20 godina, zaključeni su 17. lipnja 1998. sa 179 dioničara, dok 72 dioničara nisu zatražila produženje roka otplate dionica.

Uvidom u evidenciju Fonda koja se odnosi na zaduženja i otplate dionica utvrđeno je da su prije zaključenja dodatka ugovoru dioničari kasnili s plaćanjem pojedinih dospjelih obroka u razdoblju od 1995. do 1998. (za 198 dioničara zadnja uplata po osnovnom ugovoru evidentirana je koncem 1994.).

Odredbama članka 8. osnovnog ugovora je propisano da ako kupac ne plati dva obroka uzastopno Fond može pisanim putem pozvati kupca da u naknadnom roku od 15 dana uplati zaostali obrok zajedno sa zateznom kamatom, a ako kupac ne postupi u skladu s pozivom, ugovor će se smatrati raskinutim posljednjeg dana navedenog petnaestodnevnog roka.

U evidenciji Fonda nema podataka o poslanim opomenama, odnosno pozivima kupcima na uplatu obroka. Svi ugovori kod kojih nije zatraženo produljenje roka otplate (72 ugovora) raskinuti su 3. studenoga 1998. Po ovim ugovorima otplaćeno je 6 310 dionica, a 7 690 neotplaćenih dionica preneseno je u portfelj Fonda.

Nakon zaključenja dodatka ugovoru o produljenju roka otplate na 20 godina (179 ugovora), a prema evidenciji Fonda koja se odnosi na zaduženja i otplate dionica, utvrđeno je da dioničari nisu plaćali dospjele obroke. Prema odredbama članka 7. dodatka ugovoru propisano je da ukoliko kupac ne otplati tri dospjela obroka ugovor i dodatak ugovoru se raskidaju bez prethodne opomene, a neotplaćene dionice prenose se Fondu.

Prema evidenciji Fonda opomene prije raskida ugovora poslana su 25. svibnja 1999. trinaestorici dioničara. Ugovori nisu raskidani pravodobno, već su raskinuti 24. lipnja i 9. srpnja 1999. (devet odnosno deset mjeseci nakon proteka ugovorenog roka). Po ovim ugovorima otplaćeno je 15 264 dionice, a 19 266 neotplaćenih dionica preneseno je u portfelj Fonda. Nakon raskida ugovora u 1998. i 1999., mali dioničari su vlasnici 21 574 dionica ili 21,23%, a u portfelj Fonda preneseno je 26 956 dionica.

4.2. Dionice iz portfelja fondova

Hrvatskom fondu za privatizaciju raspoređeno je ukupno 35 342 dionica (34,78%) od čega 33 043 dionica (32,52%) slobodno za prodaju, a 2 299 dionica (2,26%) odnosi se na rezervacije. U 1995. članovima obitelji poginulih hrvatskih branitelja dodijeljene su iz portfelja Fonda dionice u vrijednosti 20.000,- DEM. Osim toga, Fond je u 1995. prodao Društvu 3 500 dionica u vrijednosti 350.000,- DEM, te je u portfelju Fonda ostalo 31 642 dionica od toga 29 343 slobodno za prodaju, a 2 299 rezervacije. Upravni odbor Društva je 11. svibnja 1995. donio odluku kojom je odobreno uzimanje kredita za kupnju vlastitih dionica s namjerom da se iste ponude na otkup zaposlenima i dioničarima Društva. Društvo je, na temelju odluke upravnog odbora, 22. svibnja 1995. zaključilo s Karlovačkom bankom d.d. Karlovac ugovor o dugoročnom kreditu za kupnju vlastitih dionica kupnjom obveznica javnog duga u protuvrijednosti 350.000,- DEM. Karlovačka banka d.d. Karlovac je, na temelju ugovora s Društvom, na javnoj dražbi 29. svibnja 1995. kupila 3 500 dionica Društva iz portfelja Fonda. Istoga dana Fond je zaključio s Društvom ugovor o prodaji redovnih dionica Društva u vrijednosti 350.000,- DEM. Ugovorena je uplata obveznicama Republike Hrvatske nastalim pretvaranjem deviznih depozita građana u javni dug ili potvrdom o knjižnom potraživanju, te je Društvo 1. lipnja 1995. s Fondom zaključilo ugovor o ustupanju obveznica u obliku knjižnog potraživanja kod Karlovačke banke d.d. Karlovac u iznosu 350.000,- DEM. Fond je 9. lipnja 1995. izdao potvrdu da je Društvo kupilo 3 500 dionica ili 3,44% i uplatilo u korist Fonda 350.000,- DEM, u kunsnoj protuvrijednosti 1.259.860,00 kn.

Upravni odbor je 14. rujna 1995. donio odluku o prodaji vlastitih dionica djelatnicima Društva, dioničarima i vanjskim članovima upravnog odbora. Dopisom od 16. studenoga 2001., Društvo se očitovalo Državnom uredu za reviziju da ne posjeduje ugovore o prodaji vlastitih dionica, već je dostavilo na uvid Zapisnik financijske policije o kontroli financijsko materijalnog poslovanja za 1995. i 1996. zaključno s danom 30. rujna 1996., od 15. siječnja 1997. iz kojeg je vidljivo da su ugovori predočeni tom tijelu. Prema Zapisniku financijske policije, zaključenim pojedinačnim ugovorima 25. rujna 1995. izvršen je prijenos 3 211 dionica nominalne vrijednosti 100,- DEM na 169 dioničara, dok je preostalih 289 dionica prema knjizi dionica ostalo u vlasništvu Društva.

Ugovorima je bilo određeno da je kupac obavezan uplatiti prvi obrok u iznosu 40,00 kn u roku osam dana po potpisu ugovora. Po uplati prvog obroka određen je početak plaćanja u trajanju od dvije godine, nakon toga mjesečne otplate do 15. listopada 2002. pri čemu se na ugovorenu kupovnu cijenu obračunavaju kamate od 10%, a kao instrument osiguranja plaćanja ugovorene cijene ustanovljeno je založno pravo na dionicama koje su bile predmet prodaje. Iz zapisnika sa sjednice nadzornog odbora od 4. veljače 1997. utvrđeno je da je od preostalih 289 dionica u vlasništvu Društva na temelju naknadnog

poziva na kupnju prodano još 95 dionica te je ostalo neprodano 194 dionice. Prema izjavi Društva, Uprava je raskinula ugovore i dionice su vraćene u vlasništvo Društva, jer dioničari nisu poštivali zaključene ugovore i niti jedan dioničar nije otplatio niti jedan obrok. U knjizi dionica sa stanjem na dan 11. studenoga 1999. pod rednim brojem 90. upisano je Društvo kao vlasnik 3 500 dionica.

U 1996. objavljena su u dnevnom tisku dva poziva za kupnju dionica Društva. Prvi poziv objavljen je u Večernjem listu 11. svibnja 1996. Ovim pozivom oglašena je prodaja 29 343 dionica (iz portfelja Fonda bez rezervacija) nominalne vrijednosti 100,- DEM, uz početnu cijenu ponude 2.934.300,- DEM. Rok podnošenja ponude je s 22. svibnja 1996. produžen izmjenama poziva do 26. lipnja 1996. Nema cjelokupne natječajne dokumentacije, odnosno dokumentacije koja se odnosi na rezultate nadmetanja (pristigle ponude, odluke tijela Fonda o ponudama i drugo).

Drugi poziv objavljen je u Večernjem listu 16. studenoga 1996. Ovim pozivom oglašena je prodaja 45 865 dionica nominalne vrijednosti 100,- DEM s početnom cijenom ponude u iznosu 4.586.500,- DEM (dionice iz portfelja Fonda i mirovinskih fondova bez rezerviranih dionica). Rok podnošenja ponude je s 2. prosinca 1996. produžen izmjenama poziva do 16. prosinca 1996.

U trenutku objave nadmetanja u portfelju Fonda je bilo 31 642 dionica od čega 29 343 slobodno za prodaju, a 2 299 dionica rezervirano. Naknadno, 13. prosinca 1996., tijekom produljenog roka za podnošenje ponuda, Fond i Republički fond mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika Hrvatske i Republički fond mirovinskog i invalidskog osiguranja individualnih poljoprivrednika Hrvatske zaključili su ugovor o razmjeni i prijenosu dionica.

Navedenim ugovorom je, između ostaloga, utvrđeno da mirovinski fondovi drže redovne dionice Kemijsko građevinske industrije d.d., Karlovac, (16 522 dionica) koje će razmijeniti za dionice iz portfelja Fonda. Ponudu za kupnju dionica podnijelo je trgovačko društvo Kemoboja d.d., Zagreb. Na ponudi je navedeno da je sačinjena 16. prosinca 1996. no nije vidljivo kada je dostavljena u Fondu jer nije zaprimljena na način propisan odredbama Uredbe o uredskom poslovanju. Uz ponudu je priložena dokumentacija propisana Pravilnikom o prodaji dionica udjela stvari i prava javnim prikupljanjem ponuda, dok je garancija za otplatu dionica (bankarska garancija) dostavljena 17. prosinca 1996. Upravni odbor Fonda prihvatio je ponudu za kupnju dionica Društva, te je s ponuditeljem 18. veljače 1997. zaključen ugovor o prodaji dionica.

Ugovorena je prodaja 45.865 dionica za 4.586.500,- DEM, plaćanje prvog obroka u iznosu 504.515,- DEM u roku 30 dana od dana zaključenja ugovora, a ostatak u iznosu 4.081.985,- DEM u 20 polugodišnjih obroka s tim da prvi polugodišnji obrok dopijeva na naplatu 18. rujna 1997., a nadalje polugodišnji obroci dopijevaju 18. ožujka i 18. rujna. Kupac je zamolbom, koja je 14. ožujka 1997. zaprimljena u Fondu, zatražio odgodu uplate prvog obroka za 30 dana, što je kolegij Fonda prihvatio, te je produžio rok otplate do 18. travnja 1997. Prema dopisu kupca od 24. lipnja 1996. kupac je ponovo u travnju 1997. zatražio izmjenu načina plaćanja prvog obroka tako da se izvrši kompenzacija s izvedenim radovima na obnovi (više od jedne trećine ukupnog duga). Drugi zahtjev kupca i odluka Fonda kojim se ne odobrava izmjena načina plaćanja nisu odloženi u dokumentaciji Fonda. Prema dopisu Fonda od 28. travnja 1997., s kupcem je raskinut ugovor o kupnji s navedenim danom, a dionice su vraćene u portfelj Fonda.

12

Tijekom 1998. i 1999. raskinuti su ugovori s malim dioničarima, te je nakon raskida u portfelju Fonda bilo 75 120 dionica (73,92%) od čega je 2 299 dionica rezervirano.

U 1999. u postupku kuponske privatizacije ponuđeno je 45 865 dionica Društva (45,13%). Dionice su po završetku drugog kruga dražbe dodijeljene Dom fondu (45 810 dionica), te Dragutinu Župančiću (55 dionica), odnosno sve dionice koje su ponuđene na dražbi. Osim toga Fond je izdao 9. i 20. srpnja 1999. dvije izjave o nadoknadi dionica kojim je Dom fond stekao još 19 116 dionica. Po

završetku kuponske privatizacije i zaključenja ugovora o nadoknadi dionica privatizacijski fond je stekao 64 926 dionica (63,89%), samostalni imatelj kupona je stekao 55 dionica (0,05%), a u portfelju Fonda ostalo je 10 139 dionica (9,97%) od čega 7 840 slobodno za prodaju, a 2 299 rezervirano. U 1999. osim dodjele dionica u postupku kuponske privatizacije zaključeni su i ugovori o dodjeli, zamjeni odnosno prodaji dionica. Fond i društvo Befra d.o.o. Novska zaključili su 2. srpnja 1999. ugovor o prijenosu 4 515 dionica (4,44%) Društva koje drži Fond. Navedenim ugovorom utvrđeno je da je Ministarstvo razvitka i obnove zaključilo ugovor i dodatak ugovoru o građenju s društvom Befra d.o.o. te da su obveze iz ugovora koje se plaćaju dionicama u cijelosti izvršene. Društvo Befra d.o.o. prodalo je 6. srpnja 1999. ove dionice Ivanu Madirazza.

O prodaji je zaključen ugovor koji je ovjeren kod javnog bilježnika. Fond i obrtnička radnja Mamić (MBO 90562186) zaključili su ugovor o prijenosu 3 171 dionica (3,12%) Društva. Navedenim ugovorom utvrđeno je da je Ministarstvo razvitka i obnove zaključilo ugovor i dodatak ugovoru o građenju s obrtničkom radnjom Mamić te da su obveze iz ugovora koje se plaćaju dionicama u cijelosti izvršene. Ove dionice obrtnička radnja Mamić je prenijela društvu Grad-Export.

Društvo Grad-Export d.o.o. i Fond zaključili su ugovor o zamjeni dionica kojim je društvo Grad-Export prenio, a Fond preuzeo 3 171 dionica Društva (dionice su vraćene u portfelj Fonda).

Datumi koji su napisani na zaključenom ugovoru o dodjeli dionica obrtničkoj radnji Mamić, 25. kolovoza 1999. i na ugovoru o zamjeni dionica s društvom Grad-Export d.o.o., 3. kolovoza 1999. ne odgovaraju stvarnoj kronologiji promjene portfelja, jer je prema njima zamjena dionica izvršena prije dodjele.

Koncem 1999. u portfelju Fonda je bilo 5 624 dionica (5,53%) od čega 3 325 slobodno za prodaju i 2 299 rezervacija.

4.3. Stečaj

Samostalni sindikat energetike, kemije i nemetala Hrvatske, Zagreb, u ime 80 od ukupno 126 zaposlenika podnio je Trgovačkom sudu u Karlovcu 25. rujna 2000. prijedlog za pokretanje stečajnog postupka protiv stečajnog dužnika Kemijsko građevinske industrije d.d., Karlovac. U prijedlogu je navedeno da društvo nije isplatilo plaće za studeni i prosinac 1999., plaće od siječnja do srpnja 2000., troškove prijevoza za isto razdoblje i za listopad 1999., te druga materijalna prava zaposlenika na temelju kolektivnog ugovora, te da je žiro račun Društva na dan 4. rujna 2000. neprekidno blokiran 114 dana. U prethodnom postupku o prijedlogu su se izjasnili dužnik, Zavod za platni promet, te je u skladu s odredbom članka 51. Stečajnog zakona određeno ispitivanje gospodarsko-financijskog stanja dužnika po stalnom sudskom vještaku. Trgovački sud u Karlovcu je 14. studenog 2000. donio rješenje (St-35/00-12) o otvaranju stečajnog postupka nad Društvom, jer je Društvo obustavilo svoja plaćanja u razdoblju dužem od 30 dana, te se na temelju članka 4. stavak 3. Stečajnog zakona smatra da je nesposobno za plaćanje. U vrijeme otvaranja stečaja, 14. studenoga 2000., Društvo je imalo 124 zaposlenika.

Na temelju odredbi članka 120. Stečajnog zakona, otkazan je ugovor o radu svim zaposlenicima, a nakon isteka otkaznog roka sa 62 zaposlenika zaključeni su ugovori o radu na određeno vrijeme. U sudski registar Trgovačkog suda u Karlovcu 15. studenoga 2000. upisani su podaci o otvaranju stečajnog postupka, promjeni tvrtke, upis stečajnog upravitelja, te odluke o otvaranju stečajnog postupka u Društvu. Nacrt plana preustroja stečajnog dužnika iz svibnja 2001. odložen je u predmetu Trgovačkog suda u Karlovcu.

Nacrt sadrži uvodni dio, pregled imovine i obveza stečajnog dužnika na dan 15. studenoga 2000., usporedni pregled financijskih rezultata poslovanja za 1998., 1999. i 2000., izvod iz plana poslovanja za 2001. i koncept preustroja. Stečajni postupak do dana obavljanja revizije nije okončan.

5. VLASNIČKA STRUKTURA U VRIJEME OBAVLJANJA REVIZIJE I POSLOVANJE DRUŠTVA

5.1. Vlasnička struktura u vrijeme obavljanja revizije

U vrijeme obavljanja revizije od ukupnog broja dionica 101 618 Dom Fond ima 64 926 dionica ili 63,89%, mali dioničari i jedan samostalni imatelj kupona 21 629 dionica ili 21,30%, Hrvatski fond za privatizaciju ima 5 624 dionice ili 5,53%, Ivan Madirazza ima 4 515 dionica ili 4,44%, Društvo ima 3 500 dionica ili 3,44%, Karlovačka banka d.d. Karlovac ima 1 000 dionica ili 0,98%, Fininvest d.o.o. ima 224 dionice ili 0,22% i invalidi domovinskog rata imaju 200 dionica ili 0,2% temeljnog kapitala. U nacrtu plana preustroja stečajnog dužnika (svibanj 2001.) kao vlasnik 4 515 dionica upisano je društvo Befra d.o.o., Novska. Društvo je dopisom, 18. prosinca 2001., izjavilo da ne posjeduje dokumentaciju iz koje je vidljivo da je društvo Befra d.o.o. vlasnik 4 515 dionica kao što je navedeno u nacrtu plana preustroja s obzirom da je cijeli predmet upućen Ministarstvu unutarnjih poslova.

Knjiga dionica ažurirana je na dan 11. studenoga 1999. Na temelju ugovora o prodaji i prijenosu dionica, zaključenom 6. srpnja 1999. između društva Befra d.o.o. i Ivana Madirazza, vlasnik 4 515 dionica je Ivan Madirazza kako je i upisano u knjizi dionica. Društvo je svake godine održavalo glavne skupštine, a posljednja je održana 18. srpnja 2000.

5.2. Podaci o poslovanju prema temeljnim financijskim izvještajima

Temeljni financijski izvještaji usvojeni su na godišnjim skupštinama Društva.

U nastavku daje se pregled podataka prema temeljnim financijskim izvještajima Društva za razdoblje od 1994. do 2000. Financijske izvještaje za 1994., 1995., 1996., 1997. do 30. rujna i 1999. revidirala je revizorska tvrtka, te o njima dala pozitivno mišljenje.

PREGLED PODATAKA O POSLOVANJU PREMA TEMELJNIM FINANCIJSKIM IZVJEŠTAJIMA
ZA RAZDOBLJE 1994.-2000.

u kn

Red. broj	God	Prihodi	Rashodi	Dobit nakon oporezivanja /Gubitak	Dugotrajna imovina	Kratkotrajna imovina	Vlastiti kapital (glavnica)	Dugoročne obveze	Kratkoročne obveze	KT L 7/10	KFS 6/(8+9)
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.
1.	1994.	23.560.834,99	22.584.760,43	948.009,62	35.129.124,63	7.045.090,81	40.394.921,26	1.506,96	1.347.787,22	5,23	0,87
2.	1995.	22.579.098,82	24.442.087,78	-1.862.988,96	32.616.875,98	11.575.975,34	38.531.932,30	1.506,96	5.659.412,06	2,05	0,85
3.	1996.	25.605.656,41	27.846.697,83	-2.241.041,42	30.623.344,21	12.805.678,42	35.825.549,34	935.077,80	6.668.395,49	1,92	0,84
4.	1997.	25.370.226,27	25.539.019,85	-168.793,58	28.828.798,26	13.786.315,75	35.656.755,76	676.445,00	6.281.913,25	2,20	0,80
5.	1998.	19.690.209,50	21.050.052,69	-1.359.843,19	28.930.881,72	12.752.458,16	34.296.912,57	458.113,25	6.961.880,44	1,84	0,84
6.	1999.	15.288.361,57	21.269.472,11	-5.981.110,54	28.944.480,88	11.234.803,20	28.315.802,03	2.196.325,22	9.684.913,41	1,16	0,95
7.	2000.	8.273.832,99	27.835.699,29	-19.561.866,30	28.168.131,01	10.478.304,94	8.753.935,73	4.334.653,40	25.557.846,82	0,41	2,16

Napomena: KTL - koeficijent tekuće likvidnosti
KFS - koeficijent financijske stabilnosti

Prema podacima iz temeljnih financijskih izvještaja, predloženih u tablici, Društvo je od 1995. do 2000. poslovalo s gubitkom. Od 1998. sve veći dio glavnice i dugoročnih obveza korišten je za financiranje dugotrajne imovine, dok u 2000. glavnica i dugoročne obveze nisu bile dovoljne za financiranje dugotrajne imovine te se ona većim dijelom financirala iz kratkoročnih obveza. Navedeno je utjecalo na značajnije smanjenje likvidnosti i financijske stabilnosti Društva na što ukazuje i pokazatelj tekuće likvidnosti (KTL) koji od 1998. ima tendenciju smanjenja, te pokazatelj financijske stabilnosti (KFS) koji od 1998. ima tendenciju rasta.

Usporedbom planova utvrđenih razvojnim programom, te stvarno postignute razine proizvodnje proizlazi da je Društvo u 1992. kada je proizvelo 2 760 tona ostvarilo 27,6% od minimalno planirane količine proizvodnje odnosno 15,3% od maksimalno planirane količine proizvodnje, dok je u 1995. kada je proizvedeno 4 799 tona ostvarilo 21,8% planirane količine.

Društvo je u studenom 1997. izradilo program restrukturiranja za razdoblje od 1998. do 2000. u kojem je dana analiza postojećeg stanja i trogodišnji plan poslovanja. Trogodišnjim planom poslovanja planirano je ostvariti u 1998. proizvodnju od 6 700 tona, u 1999. proizvodnju od 8 000 tona, te u 2000. proizvodnju od 9 500 tona. Ostvarenjem navedenih količina proizvodnje postigla bi se iskorištenost kapaciteta od 48,5% do 68,7%, a za kapacitete koji se ne planiraju koristiti Uprava je predložila prodaju ili iznajmljivanje.

Planirano je smanjenje broja zaposlenih u 1998. na 172, u 1999. na 168, te u 2000. na 165 zaposlenika, a zbog uočenih nedostataka u postojećoj organizacijskoj strukturi planirane su promjene kroz stvaranje profitnih centara.

Programom restrukturiranja planirana su investicijska ulaganja u vrijednosti 1.912.283,00 kn. Predviđeno je da će se sredstva potrebna za navedena investicijska ulaganja osigurati prodajom ili iznajmljivanjem neiskorištenih kapaciteta. Tijekom 1998. Društvo je ostvarilo proizvodnju od 4 069 tona ili 60,7% od planirane količine, a tijekom 1999. proizvedeno je 3 168 tona ili 39,6% od planirane količine, dok je u 2000. proizvedeno 1 700 tona ili 17,9% od planirane količine. Koncem 1998., Društvo ima 151 zaposlenika, koncem 1999. ima 135, a koncem 2000. ima 63 zaposlenika. Prema podacima navedenim u razvojnom programu, za proizvodnju od 20 000 tona potrebno je 180 do 200 zaposlenika. U 1986. kada je proizvedeno 22 400 tona, poduzeće je imalo 401 zaposlenika, 1990. pri proizvodnji od 16 807 tona imalo je 381 zaposlenika, a 1991. kada je proizvedeno 7 089 tona imalo je prosječno 317 zaposlenika. Iz navedenih podataka proizlazi da je broj zaposlenika znatno nadilazio potrebe, te da je i prije pokretanja postupka pretvorbe i privatizacije smanjenje broja zaposlenika bilo neizbježno.

Investicijska ulaganja planirana programom restrukturiranja nisu realizirana, već su od 1998. do otvaranja stečaja obavljena samo nužna održavanja zgrada i postrojenja.

6. OCJENA PROVEDBE POSTUPAKA PRETVORBE I PRIVATIZACIJE

Obavljena je revizija pretvorbe i privatizacije društvenog poduzeća Kemijsko građevinska industrija s p.o., Karlovac.

Revizijom su obuhvaćeni dokumenti, odluke, poslovne knjige, ugovori i drugi akti na temelju kojih je obavljena pretvorba i privatizacija, radi provjere je li pretvorba i privatizacija provedena u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, Zakona o privatizaciji i drugih propisa.

Postupci revizije pretvorbe i privatizacije provedeni su u skladu s revizijskim standardima Međunarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucija - INTOSAI.

6.1. Ocjena postupka pretvorbe

Postupak pretvorbe društvenog poduzeća Kemijsko građevinska industrija s p.o., Karlovac, obavljen je u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, osim što se ne može dati ocjena ispravnosti:

- za postupak procjene vrijednosti poduzeća s obzirom da nema cjelovite dokumentacije koja je korištena pri procjeni, a podaci pribavljeni od nadležnih tijela nisu usporedivi s elementima primijenjenim u elaboratu pri izračunu vrijednosti zemljišta, priključaka i vanjskog uređenja,
- te o sadržaju odluke upravnog odbora poduzeća o pretvorbi od 11. svibnja 1993. u dijelu koji se odnosi na pretvaranje potraživanja društva Finvest d.o.o., Prezid u ulog u vrijednosti 22.400,- DEM, jer nema vjerodostojne i nedvojbene dokumentacije o točnom sadržaju odluke upravnog odbora poduzeća.

6.2. Ocjena postupaka privatizacije

Postupci privatizacije obavljeni su u skladu sa zakonskim odredbama, osim što se ne može dati ocjena o postupku prijenosa 49 565 dionica Društva (48,77%) fondovima u 1993., te o postupku javnog nadmetanja za prodaju 29 343 dionica Društva iz portfelja Fonda (28,87%) objavljenog u dnevnom glasilu 11. svibnja 1996., jer nema cjelovite i vjerodostojne dokumentacije.

Društvo nije ostvarilo ciljeve predviđene razvojnim programom i programom restrukturiranja, koji se odnose na ostvarenje proizvodnje i investicijska ulaganja, te ciljeve iz članka 1. Zakona o privatizaciji. Razvojnim programom planirano je ostvariti u 1992. proizvodnju od 10 000 tona minimalno odnosno 18 000 tona maksimalno, u 1995. proizvodnju od 22 000 tona i u 1997. proizvodnju od 29 000 tona. Programom restrukturiranja planirano je ostvariti u 1998. proizvodnju od 6 700 tona, u 1999. proizvodnju od 8 000 tona, te u 2000. proizvodnju od 9 500 tona. Društvo je u 1992. proizvelo 27,6% od minimalno planirane količine odnosno 15,3% od maksimalno planirane količine, u 1995. proizvelo je 21,8%, u 1998. proizvelo je 60,7%, u 1999. proizvelo je 39,6%, dok je u 2000. proizvelo 17,9% planirane količine. Programom restrukturiranja planirana su investicijska ulaganja u vrijednosti 1.912.283,00 kn koja nisu realizirana, nego su od 1998. do otvaranja stečaja (studeni 2000.) obavljena nužna održavanja zgrada i postrojenja.

Prema podacima iz temeljnih financijskih izvještaja Društva, od 1998. sve veći dio glavnice i dugoročnih obveza korišten je za financiranje dugotrajne imovine, a u 2000. glavnica i dugoročne obveze nisu bile dovoljne za financiranje dugotrajne imovine, te se ona većim dijelom financirala iz kratkoročnih obveza što je utjecalo na značajnije smanjenje likvidnosti i financijske stabilnosti. Od 1995. do 2000. Društvo je poslovalo s gubitkom, a u 2000. pokrenut je stečajni postupak. Koncem 1991. Društvo je imalo 287 zaposlenika, a u studenom 2000. (u vrijeme otvaranja stečajnog postupka), 124 zaposlenika.

7. OČITOVANJE ZAKONSKOG PREDSTAVNIKA PRAVNE OSOBE

U očitovanju od 11. ožujka 2002. zakonski predstavnik je izjavio da nema primjedbi na Izvješće o obavljenoj reviziji pretvorbe i privatizacije.

Prema odredbama članka 7. stavka 3. Zakona o državnoj reviziji (Narodne novine 70/93, 48/95, 105/99 i 44/01) na ovo Izvješće zakonski predstavnik može staviti prigovor u roku od 8 dana od dana njegova primitka.

O prigovoru odlučuje glavni državni revizor.

Prigovor se dostavlja Državnom uredu za reviziju, Područni ured Sisak, Ivana Kukuljevića Sakcinskog 1 Sisak.

Ovlašteni državni revizori:

Renata Božić, dipl. iur.

Mira Knežević, dipl. oec.

Anita Čiž-Petravić, dipl. oec.

Izvješće uručeno dana: _____

Primitak potvrđuje: _____

(pečat i potpis)